

Proč nebude všezničující válka?

„Srdce obou králů budou nakloněna ke zlu, i u jednoho stolu budou mluvit lež, ale bez úspěchu, neboť konec nastane teprve určenou dobou.“ Daniel 11,27;

Danielovo proroctví v 11. kapitole popisuje války a politické boje mezi králi jihu a severu. Dvacátý sedmý verš obsahuje informaci, která je mimořádně důležitá a aktuální. Podle verše dvacet sedm budou v určitou chvíli úmysly obou králů zlé. Jejich úmysly by mohly způsobit konec (rozuměj konec tohoto věku). Nejde přitom o to, jestli půjde o záměrné nebo nevědomé snahy o předčasný konec věku. Abychom tento verš pochopili a uvědomili si jeho důležitost potřebujeme si uvědomit, co je v Božím slově dobro a co naopak zlo. Zároveň je nutné mít stále na mysli základní Boží princip stvoření.

Dobré je to, co podporuje život, vše ostatní vede ke smrti.

„Pohled, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo.“ 5Moj. 30,15; Tento verš definuje, co je dobro, a co je zlo. Bůh činí všechno pro vítězství koncepce života nad koncepcí jeho odpůrce (Satan, je hebrejsky odpůrce), která od začátku vede jen ke smrti, bez naděje na trvalý a smysluplný život. A podobně asi budou uvažovat u jednoho stolu oba králové, kteří budou svými záměry ohrožovat Boží plán záchrany lidstva. Předčasný konec Babylonské epochy by zmařil nebo oddálil Boží plán usvědčit a potrestat Božího odpůrce a jeho služebníky za prolitou krev Božích věrných služebníků (Zj 6,10-11) a za zmar mnoha lidských životů, které Satan svedl na cestu zkázy.

Babylonská epocha začala právě za života proroka Daniela, který byl Bohem pověřený, aby Babylonskému králi vyložil sen o veliké soše (více najdeš ve studii **„Výklad snu Babylonského krále“**). Ta socha představuje epochu, která začala za vlády Babylonského krále Nebúkadnesara. V ní stále žijeme a její konec nastane až s příchodem Božího království při druhém příchodu Syna člověka a našeho Pána Ježíše Krista / Ješuy Mesiáše. Boží království může přijít teprve až bude Boží odpůrce spoután a uvězněn. Bez dokončení Božího soudu a potrestání toho Zlého a jeho služebníků by nemohlo přijít Boží království ani by nebyla naplněná naděje na trvalý život.

Víra ve vítězství dobra a důvěra v Boha.

Přemýšliví lidé obdivují přírodu, jak se dokáže vyrovnat s nesmírně škodícím drancováním přírodních zdrojů člověkem. Je to proto, že Stvořitel učinil všechno své stvoření na podporu života a celý přírodní systém bude „do posledního dechu“ usilovat o rovnováhu. Jen člověk se vymknul Božimu stvořitelskému principu a jeho úmysly i činy jsou v každém okamžiku zlé (1Moj 6,5). Navíc Boží odpůrce svádí lidstvo skrze vládcy a vlády ke vzpouře proti Bohu (Žalm 2. kap.; Zj 12,9). Není divu, že se lidstvo posouvá čím dál rychleji směrem k zániku, přestože drtivá většina lidí si nic takového nepřeje. Naštěstí je v nebi převaha bytostí, které si zánik lidstva nepřejí a veškerou pravomoc na nebi i na zemi předal Bůh svému synu Ježíšovi, který za nás dal výkupné, svůj vlastní život. Že to není vidět? Pokud se to někomu tak jeví, je to jen proto, že Satan dělá všechno proto, aby odvrátil lidskou pozornost od naděje na záchranu nabídnutou nám Bohem. Zaslepil lidskou mysl tak, že mnoho lidí ani netuší, že všechno, co se jim předkládá jako skutečnost a opravdový život, včetně základních hodnot, jimiž se mají lidé řídit, je jen iluze uprostřed pravé skutečnosti. Lidé proto nevidí, že navzdory všem odpůrcovým snahám jsou mezi námi věrní Boží a Kristovi služebníci, kteří dále šíří Boží slovo a činí učedníky Ježíšovi. Skrze ně se šíří i naděje na trvalý život, což je důležité i v současné době. Platí tak i slova z úvodu Janova evangelia: *„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je. V něm byl život a ten život byl světlo lidí. A to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“* Jan 1,1-5;

Proč se nepodaří vyvolat vše zničující válku?

Události ve světě vedou k obavám, že může vzplanout III. Světová válka s použitím veškerého ničivého arzenálu. Válka, která by pravděpodobně neměla vítěze. Bůh stanovil, aby se i lidští vládci starali o lid jim svěřený (Řím 13,1-7), tak aby lidé chodili v dobrých skutcích a drželi se Božích hodnot, které je mohou dovést až k trvalému životu. Šalomoun napsal, že sláva vládce je v množství lidu, jeho nedostatek je zkázou mocnáře (Př 14,28). Dnes se mnohé vlády a vládci chovají spíše destruktivně a vedou národy ve strachu z budoucnosti. Ve světle tohoto prorockého slova vidíme, že není možné vkládat naděje v lidská knížata a debaty o tom, který vládce je zárukou míru jsou plané. V jejich ústech je lež a kdo to umí rozpoznat? Osud světa je zcela v rukou Božích, NAŠTĚSTÍ. Slepí lidé a neukotvení lidé ve víře to ovšem nevidí k vlastní škodě (Žalm 145,3).

Ježíš nám radí, abychom nepodléhali strachu, přestože mluví o válkách: *„Budete slyšet o válkách a uslyšíte válečné zvěsti. Dejte si pozor, neděste se. To všechno*

musí nastat, ale to ještě není konec. Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech. Ale to všechno bude počátek porodních bolestí.“ Mat. 24,6-8; Ježíšem popsany počátek bolesti se nápadně podobá pohromám popsáným ve Zj 6,4-8; Proč se nemáme děsit, když jsou předpovězené takové pohromy? Strach ochromuje mysl a oslabuje víru. Bůh je schopný vysvobodit nás z nebezpečí. V Bibli je popsáno dost případů, v nichž Bůh vysvobozuje svůj lid ze zdánlivě bezvýchodných situací. Není to jen přechod moře suchou nohou, ale také při obklíčení Jeruzaléma Asyrským králem Sancheribem, který přitáhl k městu s více než 185 000 armádou (Izajáš 37. kapitola). Musíme však důvěřovat Bohu.

Boží plán záchrany lidstva nelze překazit

Víme-li, že vše, co Bůh a jeho syn Ježíš / Ješua činí podporuje život, porozumíme i slovům apoštola Petra „***A týmž slovem jsou nyní nebesa a země uschovány k ohni a stráženy pro den soudu a záhuby bezbožných lidí.***“ 2Pe 3,7; Pro záchranu života a lidí je nezbytné, aby byl vykonán soud nad Božím odpůrcem, který svedl lidstvo ke konání zlého, Satan prostřednictvím svých otroků vede lidstvo ke vzpouře proti Bohu a jeho Mesiášovi. On také dnes manipuluje vládci a vládami národů, aby vyvolali další světovou válku. Ale z Petrových slov je zřejmé, že Bůh jen čeká na správnou chvíli a také nám dopřává čas, aby byl zachráněn opravdu každý, kdo jeho záchranu přijme.

Velký zástup vyjde z velkého soužení vítězně

Proto i přes všechno pohromy, které jsou popsány v pečetích, přežije mnoho lidí, kteří neztratí víru v našeho Pána Ježíše (Zj 7,14-17).

Nemějme proto strach, který ochromuje mysl a oslabuje víru. Měli bychom se však zamyslet nad svým vztahem k Bohu a k jeho synu. Důvěřujeme jim a s moudrostí budeme vyhlížet záchranu? Jsme schopní opřít se o ně, o naději, kterou nám vykoupil náš Pán vlastním životem? Využijeme tento zbývající čas na šíření slov života a naděje, která zemi tolik chybí? Jak to píše náš Pán Ježíš / Ješua „***Ježíš přistoupil a promluvil k nim: „Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi. Jděte tedy a čiňte učedníky ze všech národů, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Amen.***““ Matouš 28,18-20;